

5. Karim, A., Faridi, M. & Rafiq, S. Neuromanagement; key to maintaining performance literature review. *The International Journal of Business Management and Technology*. 2019. Volume 3 Issue 1 January – February. ISSN: 2581-3889. Pp.130-138.

Невелюк М.О.
рдобувач вищої освіти
Уманський державний педагогічний
університет імені Павла Тичини

ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЯ ВИРОБНИЧОЇ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ОРГАНІЗАЦІЇ

В сучасних умовах високої конкуренції та стрімких змін у технологіях підприємства намагалися шукати ефективні підходи до формування виробничих стратегій. Виробнича стратегія є виробництвом елемента загальної стратегії компанії, оскільки вона шукає способи досягнення її цілей через оптимізацію виробничих процесів, використання ресурсів та впровадження нових технологій. Успішна реалізація виробничої стратегії дозволяє підприємству адаптуватися домінливих умов, підвищити конкурентоспроможність і забезпечити довготривалий розвиток. У ній працюють основні фактори, що впливають на формування виробничої стратегії, та пропонуються альтернативні підходи до її реалізації.

На формування виробничої стратегії впливають наступні фактори:

1. Щоб розробити маркетингову стратегію, потрібно визначитися, як показати продукт клієнтам і який тип виробництва використовувати. Підсумовуючи, загальні цілі компанії формуються на основі корпоративних та бізнес-стратегій, які потім впливають на рішення, щодо того, що виробляти.

2. Кількість і тип ресурсів, як-от гроші, люди, матеріали, обладнання тощо, які підприємство має та використовує, впливає на вид діяльності.

3. Угоди та замовлення на продукцію можуть вирішувати, скільки робити та куди збувати продукцію.

4. Технології, а саме чим досконаліша технологія і чим швидше оновлюється обладнання, тим краще йде виробництво і тим легше конкурувати на ринку. Люди, які працюють і наскільки добре керівники вміють управляти справами, все впливає на те, як організація розвивається.

5. Гнучкість виробництва: Можливість швидко переключатися на виробництво нових продуктів або змінювати обсяги виробництва може бути позитивним для адаптації до змін на ринку.

6. Організаційна структура та культура має способи управління компанією. Цінності, які вона встановила, вирішуватимуть, як відбуватимуться справи в бізнесі.

7. Навколишнє середовище, а саме погода, наскільки легко переміщувати продукцію, наскільки хороші дороги та таке інше, також можуть впливати на те, скільки та що компанія виробляє та її успішність [1].

Залежно від стану середовища, конкурентної і маркетингової стратегій, можливі наступні альтернативні виробничі стратегії:

– Повне задоволення попиту або виробництво саме того, чого хоче ринок, – це стратегія, яка називається повним задоволенням попиту. Оскільки ринок часто змінюється, виробництво товару за цією стратегією також часто змінюється, що створює проблеми: високі витрати та багато продуктів на зберіганні тощо.

– Орієнтація на середній попит або вимірювання типового рівня попиту. Коли попит низький, запаси на складах значно зростають, але коли попит високий, вони швидко зменшуються.

– Орієнтація на мінімальний попит – запаси нереалізованої продукції відсутні, тому що можливо недовантаження потужностей, коливання виробництва і таке інше.

– Основна мета виробництва полягає в тому, щоб використовувати всі свої ресурси та здібності, щоб виробляти краще та більше продукції оновлюючи та модернізуючи обладнання, методи співпраці з іншими виробниками, використовувати менше матеріалів, праці та енергії, усувати наявні перешкоди, використовувати всі наявні потужності збільшити випуск і якість продукції, а також зробити виробничий процес більш ефективним.

– Створення нового або частково нового виробництва – на вимогу корпоративної чи конкурентної стратегії (придбання, створення нового виробництва, створення нового структурного співвідношення між основним, допоміжним та обслуговуючим виробництвами тощо).

– Орієнтація на суттєві зміни технології – якщо існуюча технологія явно застаріла, а конкурентні стратегії вимагають її оновлення, то потрібно впроваджувати нові методи виготовлення продукції і нові технології, використовувати нові матеріали та підвищувати рівень стандартизації тощо).

– Зміни в організації виробництва, такі як зміна спеціалізації, конверсія, диверсифікація, оптимізація розміщення виробництва по підрозділах і в географічному плані, ритмічність виробництва, ланок, обладнання, управління якістю виробництва, виробничими витратами, призводять до радикальних змін в номенклатурі, а також в обсягах виробництва та інших аспектах [2].

Урахування згаданих факторів і обмірковування їх під час розробки плану допоможе компанії мати перевагу над іншими та продовжувати розвиватися.

Отже, формування ефективної виробничої стратегії є ключовим фактором забезпечення стійкого розвитку підприємства в умовах жорсткої конкуренції та динамічних змін ринку. Успіх залежить від здатності компанії втратити зовнішні та внутрішні чинники, зокрема технологічні інновації, наявні ресурси та ринковий попит. Гнучкість у плануванні, модернізація виробничих процесів та ефективне використання ресурсів дозволяє не лише зберегти позиції на ринку, але й досягти значного зростання продуктивності та конкурентоспроможності.

Література

1. Волинець І. Г., Скорук О. В. Удосконалення формування виробничих стратегій діяльності підприємства. *Економічний простір*. № 154. 2020. С. 88–92. URL: <https://prostir.pdaba.dp.ua/index.php/journal/article/view/481/469> (дата звернення: 12.10.2024).

2. Бойчик І., Васильчук В. Виробнича стратегія, її місце і роль в стратегічному розвитку підприємства. *Вісник Тернопільського національного економічного університету*. 2010. Вип. 3. С. 99–104. URL: <http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/27019/1/%d0%91%d0%be%d0%b9%d1%87%d0%b8%d0%ba%20%d0%86..pdf> (дата звернення: 12.10.2024).

Немченко Т.А.

кандидат економічних наук, доцент
кафедри економіки, менеджменту та комерційної діяльності

Коваленко С.В.

викладач
кафедри економіки, менеджменту та комерційної діяльності
Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький, Україна

TIME MANAGEMENT: ПРОСТІ СПОСОБИ УПРАВЛІННЯ ЧАСОМ

Тайм-менеджмент (від англ. time management) – це систематичний підхід до планування і раціонального використання часу для досягнення максимальної ефективності й особистих цілей. Його головна ідея полягає в тому, щоб грамотно розподілити час між